

Informativna svetovalna dejavnost razširja svoj program

Ključ do rešitve iz samote

V okviru DMŠ vedno bolj oživlja ISD (informativno svetovalna dejavnost), katere prostori tudi dobivajo novo obliko oziroma jih urejajo za nemoten potek dela. Vedno več mladih iz vse Slovenije se javlja po pošti oziroma kliče na našo telefonsko številko. V vročih poletnih mesecih so se mladi tudi osebno zglasili v pisarni DMŠ. Občutili je, da mladi dostikrat ne vedo, kaj bi počeli ob prostem času, niti, kaj jih zanima, še najtežje pa je najti pot do uresničitve želja. In prav na tem področju lahko ISD veliko naredi, še večje možnosti pa bodo takrat, ko se bodo začele razvijati tudi ostale dejavnosti v DMŠ. Več o tem v eni od prihodnjih števil. Vendar člani ISD še niso zadovoljni in želijo razširiti program z novimi oblikami dela.

Zato pozorno preberite prispevek, ki ga je pripravil član ISD:

Kadar nanese beseda o času, v katerem živimo, o njem velikokrat govorimo v superlativih. Veliko bolje živimo, kot so ljudje v katerikoli dobi pred nami. Pri delu nam pomagajo stroji, vse bolj se srečujemo celo z roboti. Pri duhamornem rutinskem delu nam priskočijo na pomoč računalniki. Znanost nas vodi do novih, osupljivih odkritij in marsikatero med njimi že koristno uporabljamo tudi v praksi. Sodobna informacijska sredstva nas obveščajo celoviteje in hitreje. Še in še bi lahko naštevati.

Pri vsem tem bi pomislili, da mora biti v takšni dobi prav vsa mlada generacija srečna. Toda če se v svoji okolici ozremo za znaki te sreče, moramo opaziti, da se del mladih srečuje z resnimi težavami. Za zdaj še sramežljivo, pa vendar priznavamo, da se mnogi mladi ljudje srečujejo s težavami, s katerimi se mladim v preteklih generacijah ni bilo treba.

V dobi, ko nam niso več skrivnost osnovne zakonitosti življenja, ko že tako rekoč vsak otrok pozna delovanje zapletenega mikroprocesorja, ko se oziramo po energiji vesolja, opazimo, da smo se odvadili prislunhiti sočloveku. Srečujemo se z vse večjo samoto otroka, mladostnika, odraslega človeka, sredi asfalta, betonskih zgradb, elektronike in mestnega hrupa. S pomočjo telekomunikacijskih naprav se lahko v nekaj sekundah povežemo s katerikoli krajem na svetu, vse težje pa navezujemo stike in znanstva z ljudmi v svoji neposredni okolici. In česar ne znajo več starši, se bodo toliko težje naučili otroci. Le da ti slednji v življenje šele vstopajo. V dobi pred nami je bil otrok zadovoljen z leseno igračko, vse ostalo mu je nudilo ljubezen staršev in sproščena igra z vrstniki. Z upoštevanjem nujnih izjem, seveda. Danes ima otrok boljše igrače, tudi takšne s tipkovnicami, če pa si zaželi toplino in iskrenega človeškega stika, velikokrat ostane prazen rok. Ko je malo starejši, se običajno znajde v disku sredi dvilnih in glasnih ritmov, v množici valujočih teles. Marsikomu se zazdi, da je s tem, ko se je zill s to brezosebno množico, dosegel najvišjo možno srečo. Ko minejo prva, viharna disko leta, pa se marsikdo znajde še v večji samoti. Še zlasti, če je toliko srečen, da je v globlini svoje podzavesti ohranil slutnjo, da se je mogoče z ljudmi tudi pogovarjati, kovati skupne načrte ali pa deliti bolečine in radosti življenja. Samo ena odprta vrata, in to tista, ki vodi v disko, so v življenju mladega človeka lahko premalo. In marsikdo se potem sreča z družbo, ki jo lahko dobi brez težav, s steklenico ali brizgo. Takšna družba pa ne odpira veliko vrat, le tista, ki vodi v bolnišnico ali zapor, žal čedalje pogosteje tudi na pokopališče.

Marsikomu se bo ta uvod morda zdel enostranski, črnogled ali celo grotesken. Toda že če prelistamo dnevno časopisje in niti ne sežemo po strokovni literaturi, se lahko zavemo, da je treba mladim ljudem, zlasti tistim, ki so se srečali s težavami, bolj pomagati, kot smo to sposobni, in žal večkrat tudi pripravljati. Takšnega ali drugačnega ugotavljanja in celo jadtovanja smo se v zadnjem času že kar nekako navadili. Toda prihaja čas dejanj. In tega se v ISD za mlade, ki deluje na Vodnikovi 141 v Ljubljani, dobro zavedamo. ISD (informativno-svetovalna dejavnost) je del široko zasnovane dejavnosti mladih v občini Ljubljana Šiška. S svojim programom dela predvsem želi stopiti naproti vsem tistim mladim, ki jih je življenje postavilo pred različne dileme, stiske, odločitve... ali pa so bili iz različnih vzrokov prisiljeni soočiti se z destruktivno samoto. Trenutno deluje center v treh oblikah dela. S telefonskimi razgovori na št. 555-106 vsak ponedeljek od 17. do 19. ure, preko odgovorov na pisma, ali pa z osebnim razgovorom. Iščejo pa tudi nove oblike, eno med njimi predstavlja tudi pobuda v tem prispevku.

Zdi se, da veliko težav mladih ljudi izhaja prav iz pomanjkanja pristranskih, človeških komunikacij med njimi. Včasih se lahko, pa ne le pri mladih, vprašamo, ali smo pravih človeških stikov še sposobni. Če je odgovor negativen, ni druge poti, kot da se te, najbolj človeške lastnosti, ponovno nau-

čimo. Toda človek sam tega nikakor ne more! Tega so se očitno zavedali že naši predniki, saj so bili veliko več skupaj. V literaturi imamo mnogo dokazov za to. V preteklih desetletjih slovenski študenti na Dunaju res velikokrat niso imeli kaj jesti, vedno pa so imeli drug drugega. Danes bi skoraj lahko veljalo nasprotno.

V ISD smo se zato odločili, da v prihodnje več truda namenimo prav razvijanju komunikacij in njihovem bogatenju.

Če priznamo ali ne, veliko težav, s katerimi se danes srečujejo mladi, gre pripisati premajhnim možnostim za njihove medsebojne komunikacije. Seveda nočemo zanikati velikih načelnih možnosti za to, praksa pa vendarle kaže, da imajo možnosti za komunikacije skoraj izključno le tisti mladi, ki jih zanima sodobna glasba. Disko je tako rekoč v vsaki vasi, ne nazadnje tudi zaradi ekonomskih razlogov. Zanimivo pa je, da ta »disko populacija« ne kaže želje po globljem komuniciranju. Disko je, če priznamo ali ne, relativno pasivna oblika dejavnosti. Prav tako ne moremo mimo ugotovitve, da se prav v disko populaciji uveljavljajo nekateri vzorci vedenja mladih, ki jih z več platit ni moč oceniti najbolj pozitivno (štatusni simbol, stereotipi v vrednotah itd.). Da ne bo nespornost, povedati hočemo predvsem to, da ni dovolj, če mladini le odpremo disko klub, potem pa se od ožje ali širše družbe zanj ne zanima nihče več, razen morda organov javne varnosti.

Vsi tisti mladi, ki imajo drugačne interese, pa so bolj ali manj odvisni od dobre volje lokalnih mladinskih in drugih vodstev. Priznati je treba sicer, da je sistem naših družbenih vrednot najbrž razlog, da so ti mladi v veliki manjšini, vsaj na zunanji. Res pa je tudi, da je neprimerno lažje odpreti disko klub ali povabiti instrumentalno skupino, kot pa se resno lotiti na primer dramske dejavnosti, za katero je že vnaprej jasno, da bo mladino v večjem obsegu pritegnila šele kasneje.

Še v težjem položaju so tisti mladi, ki so prerasli takšne ali drugačne šolske klopi, pa se nikakor še ne čutijo upokojence. Ti predstavniki srednje generacije so pravzaprav na nikogaršnji zemlji. Za neposredno mladinsko dejavnost ali klubsko nekako niso več zanimivi, hobijskih oblik združevanja, ki bi bile primerne tudi za nekoliko starejše, pa pri nas ne poznamo, čeprav mnogi psihologi v svojih odgovorih, zlasti v časopisju, trdijo nasprotno. Zlasti velja to za mestna po-

dročja. Tako v Ljubljani na primer zaman iščemo družabni plesni klub za širše strukture, ki bi presegal ožje klubske interese. Menda ni interesa. Prav tako je treba ugotoviti, čeprav si bom s tem nakopal jezo mnogih kulturnih delavcev, da v Ljubljani ni možnosti za amatersko gledališko dejavnost. Spet moram poudariti, da ne govorim o načelnih možnostih. Edina tovrstna institucija v Ljubljani, Šentjakobsko gledališče, presega amaterski okvir. Pred časom so se nekatere turistične organizacije iz takšnih ali drugačnih pobud lotile akcije »izletov za osamljene«, ki pa so klub nedvomno pozitivnim pobudam zaradi neslavne etiketiranosti že vnaprej zamrle.

Opisana slika ni nastala čez noč, ampak je za njen nastanek bilo potrebnih veliko let. Velikokrat so srečujemo z argumentom, da med mladimi za nobeno stvar, razen za glasbo, ni pravega zanimanja. Če torej želimo vnesti več življenja v prostočasno dejavnost mladine, tudi tiste iz srednje generacije, bo treba popraviti zamujeno s potrpežljivim delom. V želji za večimi možnostmi komunikacije med mladimi in boljimi človeškimi odnosi med njimi pa bodo morali največ prispevati prav mladi sami. Rezultati, ki bi jih ta prizadevanja prinesla, pa prav gotovo ne bi bili v korist zgolj mladim.

In tu zastavljamo delo v Informacijskem centru za mlade. Izhajamo iz domneve, da bomo mnogim mladim pomagali iz težav deloma že s tem, ko bomo razširili možnost srečevanja, zlasti za tiste, ki iz takšnih ali drugačnih razlogov redkeje zaidejo v družbo.

Prav v okviru ISD nameravamo v jeseni začeti z delom eksperimentalne gledališke skupine. Delo te skupine ne bi bilo toliko namenjeno javnosti, vsaj v začetku ne. Ne gre za gledališki eksperiment v smislu efekta, pač pa v smislu vsebine in globine. Središče zanimanja te skupine bi bilo splošno ravno problem komunikacij med ljudmi. Mislimo, da bi gledališka skupina, ki bi bila najprej sama v sebi sposobna doživeti probleme, dileme in možnosti komuniciranja v današnji, zlasti (toda ne izključno) mladi družbi, lahko kasneje svoje ugotovitve in umetniške dosežke predstavila tudi širše. Gre torej za poglobljeno umetniško gledališko dejavnost in mislimo, da bi bila ta morda priložnost za marsikoga, ki se srečuje s samoto mladega človeka v sodobnem času, bodisi aktivno bodisi posredno. Veseli bomo vsakogar, ne glede na starost ali poklic.

Tako, povabili smo vas! Naslednji korak pa je seveda na vaši strani, v obliki kratkega pisma ali dopisnice, kjer nam lahko sporočite vašo željo po sodelovanju v tej gledališki skupini, vaše predloge ali kaj drugega, kar vam v zvezi z vsebino tega sestavka leži na duši. Če si želite nadaljnega sodelovanja z nami, vas seveda prosimo, da nam sporočite tudi vaš naslov.

Naš naslov je informativno svetovalna dejavnost, Vodnikova 141, Ljubljana.

Upamo, da bo omenjena dejavnost prvi korak k ustvarjanju večjih možnosti za boljše in globlje komuniciranje med mladimi. V prihodnje bomo še naprej iskali tudi novih oblik na tem področju. V ta namen si želimo tudi spodbud iz družbe, še prav posebej od mladih. Vsekakor pa si želimo, da bi naša dejavnost vsaj malo prispevala k ublažitvi številnih resnih težav, s katerimi se srečuje naša mlada generacija, ki je, ne pozabimo, naša družba bodočnost.

Se je v vas kaj predramilo? Ne razmišljajte dolgo in se javite na navedeni naslov. Priznati moramo, da mladinec, ki težko naveže stike oziroma ne najde prave oblike komunikacije, marsikdaj sedi doma sam, osamljen, brez ciljev in idej.

Bogo Seme

Kotiček za invalide

Člane našega društva invalidov vabimo na zanimive in prijetne izlete in sicer:

18. in 19. oktobra: izlet v neznano.

Rok prijave: 22. 9. do 10. 10. 1986.

8. novembra — Po Koroški: Ljubljana—Ljubelj—Celovec—Škofci—Borovlje—Ljubljana.

Zaradi vse večje aktivnosti v rekreacijsko-športnih dejavnostih vabimo vse invalide, da se vključijo v naše sekcije za šah, streljanje, kegljanje in balinanje. Uporaba športnih objektov je brezplačna.

Dolžnost vsakega člana je, da poravna članarino za leto 1986.

Prijave za izlete in vse druge informacije sprejema oz. dobite v društveni pisarni Ljubljana, Celovška 105, telefon 558-115 vsak ponedeljek, sredo in petek od 9. do 12. ure in v sredo od 16. do 18. ure.

Društvo invalidov
Ljubljana Šiška

